

چکیده:

اقامتگاه های بین راهی علاوه بر ارزش سکونتی و هنری، از دیدگاه مسایل اجتماعی و فرهنگی نیز حایز اهمیت می باشند. کاروانسراها در طول زمان و بر حسب نیازهای محیطی و ضرورت اجتماعی شان موقعیتی فراتر از یک توقفگاه یا منزلگاه یافته اند.

در دوره صفویه احداث کاروانسراها بیشتر رایج شد به طوری که شاه عباس صفوی به نقل از منابع آن دوره ۹۹۹ کاروانسرا را در مسیرهای خاص به وجود آورد. کاروانسرای گدوک به عنوان یک کاروانسرای برون شهری کوهستانی در منطقه مازندران نمونه ای شاخص به حساب می آید.

به علت تخریب های گسترده در بنا به دلیل کهولت مصالح و مخاطرات طبیعی و همچنین آسیب های انسانی که باعث از بین رفتن قسمت هایی از بنا و ایجاد الحاقات در آن شده است در این طرح سعی بر آن شده تا به درک و شناخت مدلی از کاروانسراهای کوهستانی و آسیب شناسی عارضه های ایجاد شده و درمانهای مناسب برای آنها در بنا رسید و در پایان روشهایی برای احیاء و زنده نگهداشتن و فعال بودن بنا به همراه حفظ تمامیت و موجودیت بنا بر پایه اصول حفاظت و مرمت ارائه شد. بدین منظور از روش های کتابخانه ای و مطالعات میدانی در جهت جمع آوری اطلاعات و تجزیه تحلیل کیفی آنها استفاده شد.

با تکیه به نتایج به دست آمده می توان این نتایج را الگویی برای احیای بناهای مشابه و توجه بیشتر به کاروانسراهای برون شهری و به جریان انداختن زندگی مجدد در آنها و همچنین باعث رونق بیشتر کاربری های مرتبط با گردشگری در مسیرهای ارتباطی دانست.

کلیدواژه ها: کاروانسرای کوهستانی - طرح مرمت - طرح احیا - صفویه - گدوک

Mountain Caravanserai - Restoration design- Revitalization design- Safavid- Gadook